
Το μοντέλο της Ελλάκτωρ για τη χρηματοδότηση και υλοποίηση έργων με ιδιωτικά κεφάλαια: οι Πρότυπες Προτάσεις (Unsolicited Proposals)

2019/03/04 08:29 στην κατηγορία ΑΥΤΟ/ΔΡΟΜΟΙ

Για το τοπίο που διαμορφώνεται στον τομέα των υποδομών και την ανάγκη προσαρμογής της Ελλάδας σε νέα δεδομένα, μίλησε ο Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΛΛΑΚΤΩΡ, Αναστάσιος Καλλιτσάντσης, από το βήμα του 4ου Οικονομικού Φόρουμ των Δελφών.

Ο κ. Καλλιτσάντσης υπέβαλε μάλιστα και συγκεκριμένη **πρόταση για τη χρηματοδότηση και υλοποίηση καίριων έργων με ιδιωτικά κεφάλαια**, προκειμένου να ξεπεραστεί ο σκόπελος του συρρικνωμένου Προγράμματος Δημοσίων Επενδύσεων.

Ως προς τη σημασία των υποδομών για την ανάπτυξη, αλλά και τις παθογένειες που καταγράφονται στον τομέα αυτό τα τελευταία χρόνια στην Ελλάδα, ο κ. Αναστάσιος Καλλιτσάντσης σημείωσε πως «Μπορεί όλοι να θέλουμε έργα υποδομών, αλλά η σκληρή αλήθεια είναι πως ούτε το ελληνικό Δημόσιο έχει πλέον την οικονομική δυνατότητα να υλοποιήσει όσα είναι αναγκαία, ούτε οι κοινοτικοί πόροι διοχετεύονται κατά προτεραιότητα στη χώρα μας πια.

Το υπουργείο Οικονομικών στον προϋπολογισμό του 2019, προβλέπει πως το Πρόγραμμα Δημοσίων Επενδύσεων για τον τομέα των Υποδομών και των Μεταφορών θα φτάσει τα 1,8 δις ευρώ, εκ των οποίων τα 1,6 είναι χρήματα από συγχρηματοδοτούμενα προγράμματα της Ε.Ε., ενώ μόλις 204 εκατ. ευρώ θα προέλθουν από εθνικούς πόρους!

Κανονικά τα 1,8 δις ευρώ δεν φτάνουν ούτε για τη συντήρηση των υπάρχοντων έργων, όχι προφανώς για νέα έργα».

Επιπλέον, ο Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΛΛΑΚΤΩΡ αναφέρθηκε και στον τρόπο με τον οποίο ιεραρχούνται και δημοπρατούνται τα έργα, υπερθεματίζοντας κατά του κατακερματισμού τους και των εξαιρετικά υψηλών εκπτώσεων.

Ο Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΛΛΑΚΤΩΡ, Αναστάσιος Καλλιτσάντης

Συγκεκριμένα, ο κ. Αναστάσιος Καλλιτσάντης έκανε λόγο για «έργα που κατακερματίζονται με μικρές συμβάσεις, όπου δίνονται εκπτώσεις 50% ή και παραπάνω, από επιχειρήσεις που δεν μπορούν να ανταποκριθούν ούτε τεχνικά ούτε οικονομικά, και όλα αυτά με τη δικαιολογία ότι το Δημόσιο υλοποιεί τα έργα φθηνά.

Τα έργα όμως εγκαταλείπονται στη μέση, επειδή οι ανάδοχοι πτωχεύουν και καθυστερούν, γίνονται κακότεχνα και τελικά πέραν του ότι κοστίζουν πολύ περισσότερο στον Έλληνα πολίτη, τελματώνουν και δεν παρέχουν το ζητούμενο όφελος για την εθνική οικονομία».

Προχωρώντας, πέρα από τη διαπίστωση των προβλημάτων, ο κ. Αναστάσιος Καλλιτσάντης ανέλυσε την επιλογή των «Πρότυπων Προτάσεων» επισημαίνοντας πως πρόκειται για μία λύση που εφόσον σχεδιαστεί κατάλληλα, μπορεί μόνο όφελος να προσφέρει, καλώντας την πολιτεία να εξετάσει τη συγκεκριμένη λύση και να διαμορφώσει το απαιτούμενο θεσμικό πλαίσιο.

Τι είναι οι Πρότυπες Προτάσεις (Unsolicited Proposals)

Παράλληλα, με την πεπατημένη, όπου το κράτος σχεδιάζει, αναπτύσσει και αναθέτει έργα κατόπιν διαγωνισμών, στην περίπτωση των Πρότυπων Προτάσεων **είναι ο ιδιώτης που διαμορφώνει μία πρόταση για ένα έργο που μέχρι εκείνη τη στιγμή δεν εντάσσεται στον κρατικό σχεδιασμό.**

Μια πρόταση υποχρεωτικά ανταποδοτική για να είναι και χρηματοδοτήσιμη.

Έστω λοιπόν ότι ο Προτείνων έχει καταλήξει σε ένα έργο υποδομής ανταποδοτικό και με σαφή αναπτυξιακά πλεονεκτήματα, και βέβαια χρηματοδοτήσιμο από ιδιωτικά κεφάλαια και διεθνείς χρηματαγορές, που όμως δεν έχει ενταχθεί στις προτεραιότητες της δημόσιας διοίκησης.

Ο Προτείνων μπορεί μετά από τακτική διαδικασία να υποβάλει σε ειδική υπηρεσία του αρμόδιου Υπουργείου που θα είναι επιφορτισμένη με την αξιολόγηση Πρότυπων Προτάσεων, μία προκαταρκτική προμελέτη βιωσιμότητας – σε συνεργασία και με οικονομικό σύμβουλο – καθώς κι ένα οδικό χάρτη με όλα τα στάδια, όπως κι ένα σχέδιο χρηματοδότησης, το οποίο μπορεί να προβλέπει ακόμα και μηδενική συμβολή από το κράτος.

Εν συνεχεία, εφόσον η αρμόδια υπηρεσία του Υπουργείου κρίνει πως η Πρότυπη Πρόταση εναρμονίζεται με το αναπτυξιακό πρόγραμμα της χώρας στον τομέα των Υποδομών και δημιουργεί οφέλη, μπορεί να ζητήσει από τον Προτείνοντα να την εξειδικεύσει, υποβάλλοντας προμελέτες και αναλυτικό οδικό χάρτη, καθώς και επιστολές δέσμευσης από χρηματοδοτικούς οργανισμούς.

Ακολούθως, το Υπουργείο δρομολογεί μία διαγωνιστική διαδικασία, η οποία θα διεξαχθεί με βάση το Νόμο για τα ΣΔΙΤ ή και τις Παραχωρήσεις.

Τι γίνεται στην περίπτωση που μειοδότης ανακηρυχθεί όχι αυτός που έχει καταθέσει την Πρότυπη Πρόταση αλλά κάποιος ανταγωνιστής του;

-Είτε ο ανάδοχος του έργου αναλαμβάνει να αποζημιώσει τον Προτείνοντα για το κόστος των μελετών και της προπαρασκευής,

-Είτε στον Προτείνοντα προσφέρονται άλλα κίνητρα όπως πχ δικαίωμα προαίρεσης. Έχει δηλαδή τη δυνατότητα να αναλάβει το έργο αν είναι διατεθειμένος να δώσει την ίδια προσφορά με αυτή που αναδείχθηκε ως μειοδότης στο διαγωνισμό από τον ανταγωνιστή του.

Ποια είναι τα συγκριτικά πλεονεκτήματα των Πρότυπων Προτάσεων

-Υλοποιούνται χρήσιμα έργα υποδομών με ιδιωτικά κεφάλαια, χωρίς δέσμευση πόρων του Δημοσίου

-Αναδεικνύονται έργα με αναπτυξιακά κριτήρια και διασφαλισμένη χρηματοδότηση από διεθνείς και εγχώριους χρηματοοικονομικούς φορείς.

-Εξοικονομείται χρόνος. Είναι χαρακτηριστικό ότι για ένα έργο στην Ελλάδα από τη στιγμή που ξεκινάει ο σχεδιασμός του μέχρι τη στιγμή που αρχίζουν οι εκσκαφές μεσολαβούν πάνω από 60 μήνες, όταν ο μέσος αντίστοιχος χρόνος για έργα μέσω Πρότυπων Προτάσεων στην Ιταλία περιορίζεται σε 12-18 μήνες.

Κλείνοντας την ομιλία του, ο Διευθύνων Σύμβουλος της ΕΛΛΑΚΤΩΡ κ. Αναστάσιος Καλλιτσάντσης επεσήμανε πως, αν οι κυβερνήσεις αφήσουν την αγορά να προτείνει, να σχεδιάσει, να χρηματοδοτήσει, να κατασκευάσει και να λειτουργήσει έργα υποδομών, τότε οι δυνατότητες είναι αναρίθμητες, καταλήγοντας πως «είναι καθαρά θέμα πολιτικής βούλησης και λογικής».